

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 560/2015-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Paulić, predsjednice vijeća, Jasenke Žabčić, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, te Ljiljane Hrastinski Jurčec, Ivana Vučemila i Darka Milkovića, članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice L. V. iz P., koju zastupa punomoćnica A. B. V., odvjetnica u P., protiv tuženika Grada P. P., P., koga zastupa punomoćnica G. L. dipl. pravnik, radi isplate, odlučujući o reviziji tuženika protiv presude Županijskog suda u Puli-Pola broj GŽ-590/14-3 od 2. srpnja 2014., kojom je djelomično potvrđena presuda Općinskog suda u Puli-Pola broj P-1432/12-17 od 19. prosinca 2013., u sjednici održanoj 10. rujna 2019.

p r e s u d i o j e:

I. Prihvaća se revizija tuženika, preinačuju se presuda Županijskog suda u Puli-Pola broj GŽ-590/14-3 od 2. srpnja 2014. i presuda Općinskog suda u Puli-Pola broj P-1432/12-17 od 19. prosinca 2013. u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu 2.372.285,73 kn s pripadajućom zateznom kamatom i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu 2.372.285,73 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. veljače 2010. do isplate.

II. Nalaže se tužiteljici da tuženiku naknadi trošak sudske pristojbe na reviziju u iznosu od 10.000,00 kn u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom djelomično je prihvaćen tužbeni zahtjev tužiteljice te je naloženo tuženiku tužiteljici isplatiti 3.522.338,02 kn s pripadajućom zateznom kamatom pobliže određenom izrekom presude (toč. I. izreke); odbijen je tužbeni zahtjev u daljnjem iznosu od 1.150.052,29 s pripadajućom zateznom kamatom (toč. II. izreke), tuženik je obavezan tužiteljici naknaditi troškove postupka u iznosu od 176.775,00 kn (toč. III. izreke); odbijen je daljnji zahtjev tužiteljice za naknadu troška postupka u iznosu od 88.075,00 kn

(toč. IV. izreke) te je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 2.500,00 kn (toč. V. izreke).

Drugostupanjskom presudom djelomično je odbijena žalba tuženika i potvrđena je prvostupanjska presuda u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu 2.372.285,73 kn s pripadajućom zateznom kamatom.

Drugostupanjskim rješenjem, prihvaćanjem žalbe tuženika ukinuta je prvostupanjska presuda u dijelu kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužiteljici i daljnji iznos od 1.150.052,29 kn s pripadajućom zateznom kamatom te u odluci o parničnom trošku (toč. II. i V. izreke prvostupanjske presude).

Protiv drugostupanjske presude tuženik je podnio reviziju pozivom na odredbu čl. 382. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11 - proć. tekst, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP) i to zbog bitne povreda odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud ukine nižestupanjske presude i tužbu odbaci, podredno da ukine nižestupanjske presude i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, odnosno da prihvati reviziju i preinači drugostupanjsku presudu na način da odbije tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troška pristojbe na reviziju.

U odgovoru na reviziju tužiteljica osporava revizijske navode i predlaže reviziju odbiti kao neosnovanu uz naknadu troška odgovora.

Revizija je osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev za vraćanje stečenog bez osnove, a koji zahtjev tužiteljica temelji na činjeničnoj osnovi iz koje bi proizlazilo

- da je u svojstvu investitora na građevnoj čestici k. č. br. 2389/2 k.o. P., s osnove komunalnog doprinosa obraćunatog rješenjem Grada P. P., Upravnog odjela za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, komunalni sustav i imovinu, Odsjeka za komunalni sustav, Klasa: UP/I-944-09/07-03/27, Ur. broj: 2168/01-03-05-07 od 6. studenoga 2007., dana 26. studenoga 2007. uplatila tuženiku 3.720.648,89 kn;

- da je rješenjem Grada P. P., Upravnog odjela za prostorno uređenje, Odsjek za gradnju, Klasa:UP/I 361-03/08-01/72, Ur. broj:2168/01-03-04-0377-08-17 od 29. srpnja 2008., nakon izvršene uplate komunalnog doprinosa odbijen njen zahtjev za izdavanje građevinske dozvole za izgradnju višestambene građevine na k.č.br. 2389/2 k.o. P., a koje rješenje je odbijanjem njene tužbe protiv drugostupanjskog rješenja kojim je odbijena njena žalba, postalo pravomoćno;

- da je povodom njenog zahtjeva za povrat uplaćenog iznosa komunalnog doprinosa tuženik konačno donio rješenje dana 4. siječnja 2010. o vraćanju dijela doprinosa u iznosu od 1.348.363,16 kn po kojem rješenju je i postupio te tužiteljici bez plaćanja zateznih kamata isplatio navedeni iznos;

- da je pravomoćnim rješenjem Grada P. P., Upravnog odjela za komunalni sustav i imovinu odbijen zahtjev za isplatu kamata na iznos od 1.348.363,16 kn;

- da je tužiteljica dopisom od 27. siječnja 2012. zatražila povrat preostale neisplaćene glavnice u visini od 2.372.285,73 kn te isplatu zatezne kamate na ukupni plaćeni iznos od 3.720.648,89 kn (u iznosu od 1.150.052,29 kn), odnosno ukupno 3.522.338,02 kn, sve s pripadajućom zateznom kamatom, a na koji dopis se tuženik ogлуšio.

Nižestupanjski sudovi prihvatili su činjenične tvrdnje tužbe i tužbeni zahtjev u iznosu od 2.372.285,73 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. veljače 2010. ocijenili su osnovanim u bitnom pošavši od utvrđenja da je odbijanjem izdavanja građevinske dozvole za potrebe koje je uplaćen komunalni doprinos otpala osnova, slijedom čega da su ispunjene pretpostavke iz čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ 35/05 i 41/08-dalje: ZOO). Pritom, iako su utvrdili da rješenje od 26. studenoga 2007. o plaćanju komunalnog doprinosa i dalje egzistira, otklonili su kao neosnovane tvrdnje tuženika da osnovu plaćanja komunalnog doprinosa predstavlja upravo to rješenje.

Tijekom postupka nižestupanjski sudovi otklonili su kao neosnovanu i tvrdnju tuženika da odlučivanje o tužbenom zahtjevu u ovoj pravnoj stvari ne spada u sudsku nadležnost.

I u revizijskom stadiju postupka sporna je sudska nadležnost te je sporno što predstavlja osnovu za izvršeno plaćanje.

Prema odredbi čl. 392.a st. 1. ZPP, u povodu revizije iz čl. 382. st. 1. ZPP, revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka tuženik temelji na tvrdnji o počinjenju bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 9. i 11. ZPP.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev za vraćanje stečenog bez osnove, dakle, riječ je o imovinskopravnom sporu koji ima u vidu odredba čl. 1. ZPP.

Budući da stoga nije pobijanom presudom odlučeno o zahtjevu koji ne ide u sudsku nadležnost nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2. ZPP.

Bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 9. postoji ako je odlučeno o zahtjevu o kojem već teče parnica, ili o kojemu je već prije pravomoćno presuđeno, ili o kojemu je već zaključena sudska nagodba ili nagodba koja po posebnim propisima ima svojstvo sudske nagodbe.

Nije osnovana ni tvrdnja revidenta o postojanju navedene bitne povrede temeljena na tvrdnji da je o ovom zahtjevu već pravomoćno odlučeno u upravnom postupku, jer postojanje takve odluke ne predstavlja ni jednu od situacija koje ima u vidu odredba čl. 354. st. 2. toč. 9. ZPP.

Suprotno tvrdnji revidenta pobijana presuda ima jasne i neproturječne razloge o odlučnim činjenicama te nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati stoga nije učinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP.

Slijedom iznesenog ne postoji revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Osnovan je međutim revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Odredbom čl. 1111. st. 1. ZOO propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Stavkom 3. istog članka propisano je da obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

Kako to osnovano tvrdi revident osnova po kojoj je izvršeno plaćanje iznosa od 3.720.648,89 kn je upravo rješenje Grada P. P., Upravnog odjela za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, komunalni sustav i imovinu, Odsjeka za komunalni sustav, Klasa: UP/I-944-09/07-03/27, Ur. broj: 2168/01-03-05-07 od 6. studenoga 2007, a ne po tužiteljici očekivana građevinska dozvola, kako to neosnovano smatraju nižestupanjski sudovi.

Pritom valja reći da sud nije ovlašten u parničnom postupku ispitivati zakonitost upravnog rješenja i zakonitost postupanja upravnog tijela.

Budući da navedeno rješenje i dalje egzistira, dakle, osnova nije otpala, nisu se ostvarile pretpostavke iz čl. 1111. st. 3. ZOO slijedom čega su nižestupanjski sudovi pogrešno primijenili materijalno pravo iz navedenog propisa kada su tužbeni zahtjev ocijenili osnovanim.

Stoga je na temelju čl. 395. st. 1. ZPP valjalo preinačiti nižestupanjske presude i tužbeni zahtjev kao neosnovan odbiti.

Tuženik u cijelosti uspio je s revizijom te mu je dosuđen trošak sudske pristojbe na reviziju u zahtijevanom iznosu od 10.000,00 kn (čl. 166. st. 2. ZPP).

Zagreb, 10. rujna 2019.

Predsjednica vijeća:
Marina Paulić, v.r.